

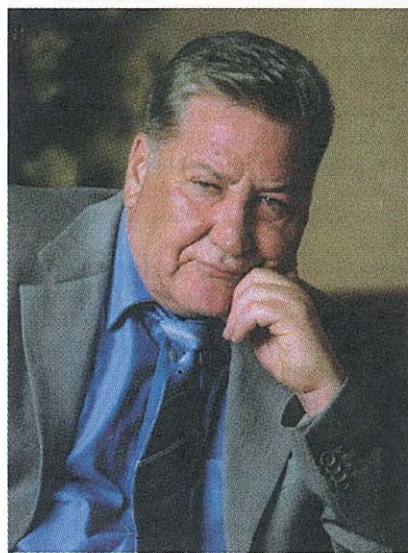
АКАДЕМІЯ

МІА

ГАЗЕТА
ДЕРЖАВНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«УКРАЇНЬСЬКА АКАДЕМІЯ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ
НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ»

№ 6 (54) 08.11.2007

ВІТАЮ!

Дорогі студенти!
Щиро вітаю вас із Міжнародним днем студента!
Добре знаю, що студентські роки особливі і неповторні в житті людини. Тому адміністрація та професорсько-викладацький склад академії намагаються зробити все, щоб ви мали прекрасні умови і для навчання, і для проживання в гуртожитку, і для відпочинку.
Пишаюся тим, що в академії навчається розумна, обдарована, активна молодь. Разом з вами радію вашим успіхам на студентських наукових конференціях та олімпіадах, перемогах у спорті та мистецтві, громадському житті. Бажаю вам і надалі бути завжди попереду в усіх гарних справах, а згодом стати висококваліфікованими фахівцями!
Від душі зичу всім міцного здоров'я, успішного навчання, справжніх друзів, вірного кохання, здійснення найсміливіших мрій!
Хай щастить вам завжди і в усьому!

З повагою,
ректор Державного вищого навчального закладу
«Українська академія банківської справи
Національного банку України»,
заслужений економіст України,
доктор економічних наук, професор

А.О. Епіфанов

ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ СТУДЕНТИ!

Фото Володимира Ситніченка

Щоб співпадала форма зі змістом

З нагоди Міжнародного дня студента бажаю молоді дорослішати не тільки зовні, а й внутрішньо. Щоб форма співпадала зі змістом.
Дмитро ЛОБОДА, заступник декана

Бажаю вам скрізь встигати

Бажаю, щоб ви навчилися вміло розпоряджатися своїм часом, якого б вистачало на все: і на лекції, і на громадське життя, і на заняття до душі, і на змістовний відпочинок.
Олена КУПРІЙЧУК, начальник відділу

Незабутніх студентських років

Щиро вітаю нашу молодь із студентським святом і бажаю всім плідної роботи протягом семестру, міцного здоров'я, натхнення в навчанні, удачі на колоквіумах та сесії!
Незабутніх вам студентських років!
Микола ГОЛОВАЇНЬ, декан

Відповідальності за свої вчинки

Зі святом, дорогі студенти!
Окрім традиційних побажань здоров'я, успіхів, щастя, хочу побажати вам опанувати категорію „Відповідальність за свої вчинки”.
Тетяна Гончарук, декан

Обов'язкового працевлаштування!

Щиро вітаю всіх студентів зі святом!
Успіхів вам у навчанні, щастя в особистому житті, гарної стипендії та обов'язкового працевлаштування!
Віктор СУХОНОС, декан

Затишку в кімнатах та стосунках

Всім студентам, які проживають в гуртожитку, я б побажала впевнено і усвідомлено засвоювати науку самостійного життя, яка обов'язково стане у нагоді для кожного у майбутньому. Також бажаю навчитися разом жити і дружити, створювати і зберігати затишок у своїх кімнатах та стосунках. А ще – змістовно і корисно проводити свій вільний час.
Валентина ВОРОНА, вихователь

НАШ АКТИВ

НАД СВЯТКОВИМ НОМЕРОМ ГАЗЕТИ ПРАЦЮВАЛИ:

Оксана Литвиненко (студентка групи М-41);
Анна Ладишева (студентка групи П-41);
Еліна Вертіль (студентка групи Ф-72);
Наталія Гончарова (студентка групи Ф-61);
Тетяна Терещенко (студентка групи Ф-61);
Аліна Курсова (студентка групи П-42);
Юлія Салій (студентка групи МЕ-72);
Марина Петраш (студентка групи МЕ-72);
Яна Лимар (студентка групи Ф-73).

Дякуємо всім юним журналістам і запрошуємо нових дописувачів до співробітництва із студентською редакцією!

Тел. 619-947.
Моб. тел. 8 (066) 69-101-46.

ПЕРШІ ВРАЖЕННЯ

СТУДЕНТСЬКІ РОКИ – ОСОБЛИВІ!

Ось і минули перші місяці навчання в академії – в закладі, про який мріяла ще в школі. Перші враження від УАБС НБУ були, так би мовити, зовнішні: проходячи повз її такі величні і неповторні будівлі, мимоволі милувалася сучасною архітектурою. А що вже говорити про Студентський сквер, який став справжньою окрасою нашого міста! Ним залюбки милуються численні гості Сум, бо це справді мистецький витвір.

Зовні академія нікого не може залишити байдужим. Але її «зсередики» заклад вражає своєю строгою класичністю і академічністю. Перші лекції, перші семінари – все це для нас, учорашніх учнів, цікаво і захоплююче. Розумію, що кожен день навчання треба використовувати з максимальною користю. І не заради пристойної оцінки – хоча й це надзвичайно важливо! – а задля того, щоб по закінченні навчання стати висококваліфікованим фахівцем, здатним працювати в сучасних умовах.

Україна – держава молода, вона тільки розбудовується, тож однозначно потребуватиме спеціалістів банківсько-фінансової справи. Відтак мої майбутні знання обов'язково знадобляться.

Та все це – попереду. А поки що кожного ранку поспішаю до студентської аудиторії, де на мене чекають нові подруги. Ми вже встигли познайомитися, дізнатися, хто і звідки прийшов на навчання, чим захоплюється. Розпочавши нову студентську сторінку в своєму житті, вірю, що вона буде цікавою, напруженою і надзвичайно потрібною для мене. В цьому ж, звісно, допоможуть наші викладачі – досвідчені, вимогливі, справедливі.

Еліна Вертіль,
студентка групи Ф-72

ПЕРЕМОГИ

НАШІ ДОТЕПНИКИ – НАЙВЕСЕЛІШІ!

Успішно видалася поїздка двох наших команд веселих і винахідливих – „Жорсткі диски” та „Штрафбат” – до Одеси, на Всеукраїнський фестиваль команд КВН „Жемчужина у моря-2007”. Обидві команди академії блискуче виступили і привезли додому дипломи переможців фестивалю. Відзначено також дипломом фестивалю і члена команди „Жорсткі диски” Валерія Коваленка як кращого гравця Студентської ліги Асоціації „КВН України” сезону 2006-2007 р.

Щиро вітаємо наших кавенщиків з вагомими перемогами! Бажаємо нових успіхів, дотепних жартів, веселих змагань. А ще – вдячних глядачів і щедрих спонсорів!

ТРАДИЦІЇ

ЗВІДКИ ПІШЛО СВЯТО?

17 листопада – особлива дата для студентів усього світу, адже це – Міжнародний день студента. Це – день студентської солідарності, що не має меж та кордонів. Студенти завжди були найбільш волелюбною, незалежною та свobodомислячою частиною суспільства. Ідея власного свята завжди збурювала їхні молоді душі. Ідея створення міжнародного об'єднання студентської молоді зародилася в Європі наприкінці XIX століття. У 1893 році в Же-

неві був скликаний Міжнародний конгрес студентів-соціалістів, який прийняв рішення: установити і розвивати зв'язки між студентами різних країн. Істотний вплив на розвиток студентського руху мали трагічні події осені 1939 року в Чехословаччині. Тоді, 17 листопада, тисячі студентів Праги та їхніх викладачів заповнили вулиці міста, протестуючи проти гітлерівської окупації. Але вони були заарештовані німецько-фашистською владою і розст-

ріляні або відправлені в концтабори, вузи закриті. Міжнародний день студентів заснований у 1941 році в Лондоні на світлу пам'ять загинувших студентів Чехословаччини.

Сьогодні День студента є символом об'єднання студентів усіх факультетів і всіх навчальних закладів. Студенти цього дня традиційно веселяться на повну силу, забувши про майбутню сесію, заліки і „хвосты”. Без уваги не залишаються ні клуби, ні дискотеки, ні навіть посиденьки в гуртожитку.

Що ж, веселись, студенте! Приємного тобі свята!

УСМІХНІСЬ!

ЗАМІСТЬ ПАР – РОЗВАЖАЛЬНІ ЗАХОДИ!

Незадовго до Дня студента в нашій академії було проведено соціопитування. Студентів попросили відповісти на такі питання:

1. Що б ти зробив, змінив чи доповнив в УАБС НБУ, якби був ректором?
2. Як ти плануєш відзначити День студента?

Як не дивно, 9,6% студентів в академії влаштує абсолютно все. Але більша частина молоді все ж вважає, що немає межі досконалості, і якби стали ректором, то почали б вимагати:

- скоротити кількість пар і ввести автоматичну систему оцінювання – 25%;
- збільшити кількість розважальних заходів – 20%;
- відкрити на базі ідальні ресторан – 15,3%;
- збільшити тривалість канікул і відмінити навчання на Новий рік і Різдво – 7,7%;
- усім – стипендії!!! – 7,7%;
- вирішити проблему працевлаштування після закінчення академії в Міністерстві фінансів України – 3,8%;
- інші варіанти – 3,8%;
- навіть не мріють стати ректором (а це вже несподівано!!!) – 3%.

Що ж стосується питання про плани на День студента, то результати такі:

- „Буду відзначати свято з друзями!” – 55,8%;
 - „З таким ритмом навчання неможливо щось планувати!” – 25%;
 - „Висплюсь!” – 9,6%;
 - „Не буду святкувати взагалі” – 5,8%.
- В опитуваннях взяли участь 52 студенти.

Наталія ГОНЧАРОВА,
Тетяна ТЕРЕЩЕНКО,
студентки групи Ф-61

ФЕСТИВАЛІ

Аліна КУРСОВА, студентка групи П-42

ПАРТНЕРСТВО

МОЯ ГЛЯДАЦЬКА СИМПАТІЯ

У липневі дні у Запоріжжі відбувся поетичний фестиваль „Відкритий доступ-2007”, в якому взяла участь і автор цих рядків.

Запоріжжя зустрічало від душі і вже з четвертої ранку (мене – із шостої). Турбота організаторів (Влада Клена і Олександра Загуменного) приємно вражала протягом всього часу перебування у Запоріжжі.

Із виступів першого дня мені особливо запам'яталися Ковальчук, Щербаков, Квасов, Кузьмін, Борозенцев, Бородин, Татарінов, Торхов... На жаль, того дня я ще не всіх поетів могла асоціювати із їхніми прізвищами, хоча з творчістю багатьох із них (з Харкова, Дніпропетровська, Артемівська, Вінниць, Севастополя, Ялти, Миколаєва, Луганська, Євпаторії, Сімферополя, Краматорська, Северодонецька, Олександрівська, Москви, Дніпропетровська) була знайома зі сторінок Інтернету (зокрема www.poezia.org, де маю і власну сторінку).

Дещо важко було висидіти 5-годинний виступ, проте слухати я не занудилася. Сподобалися поети, які й самі вмюють слухати. Мені зустрілися люди, які можуть сперечатися, але не задля віднайдення істини, а задля пізнання один одного.

Запоріжжя ввечері – незрівнянне. Особливе небо. Сумський „Хімпром” міг би засоромитися могутності запорізької промисловості. Неприємне враження залишив пам'ятник Леніну на заході сонця. Вождь у всій своїй красі вихваляється на пустинній площі, а біля його ніг схилилися робітники.

І все-таки місто зелене. А Дніпро – могутній. ДніпроГЕС – яскрава, мов новорічна ялинка. А фонтани бризкають зеленою річковою водичкою. Може, тому майже всі вони підсвічені? Сподобалася атмосфера – місто живе своїм життям.

Подорож до Хортиці була жаданою мною ще зі школи, коли ми, тоді учні гуманітарного класу, вивчали розклад дня запорізьких козаків. Не сподобалася мені забава із будівництвом січної місцини, яка спотворювала, як на мене, атмосферу історичної таємничості. Від пана Квасова (поет і бард з Олександрівська, Луганська області) дізналася, що саме на Хортиці зустрічається рожева „кашка”, яка своїм кольором видає знаходження металу в ґрунті. Природа на Хортиці взагалі загадкова. Острів, здається, містить шматочки всієї України, органічно їх поєднуючи.

Цікаве явище – слем – я відчула на собі

вперше і за чужі гроші. Хоча 10 грн – не ціна за момент, коли поет стає відвертим із залом. Не показним, а чесним. Головне завдання слему – привернути до себе увагу глядачів у будь-який спосіб, окрім образ стосовно інших учасників. Є звичним у слемі виконання репу, танцювання, стояння на голові, навіть роздягання – на скільки вистачає фантазії у поета. Сміливіці проходять „три кола пекла” (простіше кажучи, три тури; так, що до кожного наступного туру переходить лише половина учасників). Виграш становить сума грошей, зібрана складанням усіх внесків за участь. Запоріжжю я лишилася винна 10 гривень, проте два кола пройшла.

Віталій Ковальчук (м. Харків) остаточно закоринився у моєму серці під час слему; і зала, що голосувала шляхом підняття руки, була зі мною згодна. Михайла Квасова я краще сприйняла не зі сцени, а особисто, на балконі гуртожитку: одна справа читати вірші зі сцени, інша – бути поетом буденним ранком. Вразило, як Стас Кузьмін (м. Дніпропетровськ) трепетно ставиться до слова, дбайливо підбираючи кожне, вимовляючи як неспростовну істину. Сподобалася Інна Завгородня (м. Дніпропетровськ) через те, що її поезія вся просвічується нею самою. Ігор Щербаков (м. Артемівськ, Донецька область) – цікава особистість із власною точкою зору на всі, навіть прості і буденні речі, відразу влучно напропорожив, що я захоплююсь його віршем „Невеста” (Виявилось, не тільки я маю цинічне сприйняття весілля як явища).

На вечірній поїзд саджали пана Ковальчука, прощалися слізю. Як добре, що провідниця вчасно зауважила, що поїзд прямує до Сум, і прочитати слізю на разі треба було зі мною за ті 3 хвилини, що поїзд стоїть на станції Запоріжжя...

До Сум поверталася зі стосом подарованих від душі книг, новим випуском журналу „СТЫХ” від приязного міста і слоненятком як призом глядацьких симпатій. А взагалі, моя глядацька симпатія – це шалений проспект Запоріжжя, два береги Дніпра із порогами і морозиво із джемом у сквері з танком.

БЕЗПЕКИ
БАГАТО
НЕ БУВАЄ

У рамках проекту «Створення доступу до інформації з питань міжнародної безпеки в Україні» 16 жовтня в УАБС НБУ за участі співробітників бібліотеки були проведені студентські дебати на тему: «Відносини Україна – НАТО». До речі, в рамках цього ж проекту в травні 2005 року в бібліотеці відкрито постійно діючий інформаційний стенд «Україна – НАТО». Метою ж всього проекту є надання книгозбірні на безоплатній основі у постійне користування книг, періодичних видань, CD-дисків та інших матеріалів, в яких висвітлюється діяльність НАТО, стан співробітництва «Україна – НАТО», питання Євроатлантичної інтеграції України та питання національної безпеки.

Ініціаторами проведення дебатів виступили Громадська Ліга «Україна – НАТО», ВГО «Демократична дія». Серед гостей були присутні президент ВГО «Демократична дія» С. Ф. Джердж та завідувач сектора Національного центру з питань євроатлантичної інтеграції України І. В. Жовта. Доповідачі висвітлили історичний аспект створення НАТО, принципи і напрями його роботи, обґрунтували переваги вступу України до цього блоку. «Безпеки багато не буває», – зауважив С.Ф. Джердж про національну безпеку України та фактори її посилення.

Відзначилися у цій зустрічі своєю активністю та компетентністю і наші студенти, які подекуди задавали і досить провокаційні питання. Але в цілому вони підійшли до даної проблеми різносторонньо, зваживши всі „за” і „проти”. Найактивнішими серед них були Віталій Семененко (Ф-51), Роман Платонов (М-52), Катерина Кондруніна (МЕ-62), Гліб Федорко (П-32) та ін.

Анна ЛАДИШЕВА,
студентка групи П-41

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

САРКАСТИЧНА
ТЕОРІЯ...

Фото Володимира Ситишченка

На жаль, я не вчилася разом із професором С.М. Козьменком, не брала участь разом з ним у кавейнівських виступах і, тим більше, не ганяла м'яча на футбольному полі. І тому я знаю Сергія Миколайовича тільки як солідного керівника, поважного вченого, політика, ввічливу, толерантну людину. І раптом...

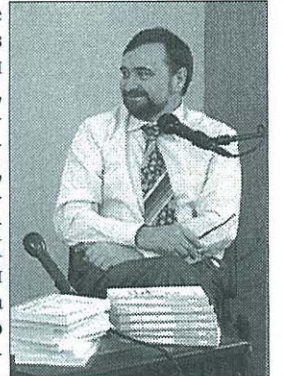
Презентація нової книги Сергія Козьменка „Гамбургський счет” відкрила для мене проєктора академії із несподіваного боку. Є в газеті „Комсомольская правда” рубрика: „Люди, которые нас удивили”. Її по праву можна застосувати і до цієї публікації, бо так само приємно здивував мене (та, впевнена, й не тільки мене) Сергій Миколайович.

„Руководство по написанию и защите диссертаций” написано для початківців-науковців у гумористично-сатиричному стилі. На мою думку, видання претендує на настільну книгу для тих, хто мріє про кандидатську.

Презентація за оригінальністю відповідала змістові самої книги. На сцені відбувалися цікаві, невимушені діалоги автора з науковими наставниками, колегами, однодумцями, друзями, видавцями... Словом, з тими, хто тією чи іншою мірою допомагав і підтримував письменника у нелегкій роботі над виданням. І ці візаві, знаючи Сергія Козьменка багато років, не раз називали його „бешкетником”, який назавжди зберіг молодість душі і сміливість вчинків. Органічно вписався у процес презентації і блискучий виступ команди КВН „Жорсткі диски”.

А я несподівано вловила себе на думці, що подібну книгу можна написати і про політику, медицину, освіту, сільське господарство. Адже в кожній галузі нашого життя вистачає як сумлінної праці, так і лицемірства та цинізму. І, напевне, знайшлися б люди, які б могли правдиво про це розповісти. Інша справа, чи вистачить у них на це сміливості й таланту?..

Наталія ДАНИЛЕНКО

МОЛОДІЖНИЙ РУХ

НАШІ СТУДЕНТИ МОЖУТЬ УСЕ!

Влітку на території молодіжного комплексу «Зоряний Берег» під Севастополем пройшов фінальний етап мультifestивалу «Студентська Республіка-2007», мета якого – сприяння зміцненню громадянського суспільства через розвиток у молоді культури громадянської участі і демократичних цінностей з допомогою моделювання політичних і соціальних процесів.

Цього року протягом трьох днів студенти з усієї України уже четвертий раз поспіль намагалися побудувати молодіжну державу «Студентська Республіка».

Під час проведення гри було обрано Студентського Президента та депутатів Парламенту, Студентська королева краси. Змагалися за звання чемпіона України в таких напрямках сучасної молодіжної культури, як «Мафія», «Квест», «Дебати».

Також під час гри проводилися „круглі столи”, майстер-класи, творчі лабораторії, змагання в пляжних та екстремальних видах спорту.

На завершення – шоу за участі зірок «Шансу», творчого колективу із Грузії і т.д., де було нагороджено всіх учасників субфестивалів та новообраний Парламент і Президента.

СОЦОПИТУВАННЯ

ЯКБИ Я БУВ...

(від суворих реалій до світлого майбутнього)

Частанько, недотанцювавши під ритм діджея Глюю і недопивши...соку на дискотеці, студент стрімголов мчить у гуртожиток, щоб встигнути до ... години. А вранці з відчуттям „спав, та недослав” і на авіопілоті діставшись до академії, прокидається на лекції від турботливого поштовху товариша. І, то докладаючи геркулесових зусиль, то доводячи мозок до кипіння, відчайдушно намагається відповідати на парах. І тоді спадає на думку: „Ех, якби я був викладачем...”

Першокурсники з великою зацікавленістю розповіли про свої мрії щодо такої ситуації.

Отже, студенти-викладачі спочатку зробили б так, щоб їх не боялися, а лекції давали б у більш стислій формі. Але перед цим обов'язково порадилися б зі студентами, прислухалися до кожної їх думки та побажання, а, тим паче, не тероризували „обдаровану”

У цьому році Сумську область на Студентській Республіці представляло 60 чоловік. З них 7 – студенти УАБС НБУ. До речі, наша академія зайняла І місце на обласному фестивалі та отримала у нагороду кубок. Отже, логічно, що представники академії (Пустовіт Андрій, Олещук Марія та ін.) висунули свої кандидатури на виборах депутатів Всеукраїнського молодіжного парламенту.

Цьогорічна Студентська Республіка «підготувала» своїм учасникам деякі неприємні сюрпризи. Наприклад, сумські представники отримали паспорти лише на третій день гри, тобто безпосередньо перед виборами, хоча вся потрібна документація і була подана вчасно. Було багато негараздів, пов'язаних із прийняттям різноманітних законів та Конституції і т.д. Та кандидати від Сум на посаду депутатів Всеукраїнського молодіжного парламенту змогли побороти всі труднощі, і Марія Олещук отримала потрібні 30 голосів для реєстрації, а згодом стала дійсним членом магістрату.

Команда із Сум показала себе на найвищому рівні: наші хлопці та дівчата брали активну участь у всіх конкурсах та змаганнях.

молодь запитаннями. І навіть більше того – щоб у студентів було вдосталь часу, вони намагалися б хворіти з чітко встановленою періодичністю. І робили б це від чистого серця! Але знайшлися і такі, що збільшили б кількість самостійних робіт! Колоквіуми!!! Проводили б більше контрольних робіт!!! А дисципліну „Регіональна економіка” викладали б лише англійською мовою!!! (щоправда, таких студентів-викладачів виявилось лише 2).

Читаючи відповіді на запитання: „Що б я зробив, якби був комендантом?”, я зрозуміла, що ця особа цікавить виключно всіх. Студент-комендант:

1. змінив би зачіску;
2. впровадив „свято пива” по понеділках;
3. перестав би відбирати у молоді речі з приємним ароматом і властивістю швидко піднімати настрій;
4. а найголовніше – не зачиняв би кухню о 23.00, оскільки окрім сну і препарату, що швидко піднімає настрій, студент потребує ще й їжі;
5. сумчани-коменданти пропускали б у гуртожитку не лише їх мешканців, а й усіх бажавчих (у даному випадку – самих себе);
6. встановив би пральні машини на кожен поверх.

Якби студент був деканом, він:

1. видавав би фляери на рік на дискотеку в „Ельдорадо”;
2. приходив би раз на тиждень на заняття

На „Дебатах” зайняли почесне третє місце. Сумська красуня здобула звання Перша леді „Модель”. Учасники проявили свою ерудицію під час брейн-рингу.

Як зазначила безпосередня учасниця гри, депутат Всеукраїнського молодіжного парламенту Марія Олещук, цьогорічний фестиваль майже повністю прогнозував хід нещодавніх перевиборів депутатів Верховної Ради України з усіма їх позитивами та негативами. Отже, ми бачимо, що Студентська Республіка – стратегічно важлива гра. З її допомогою можна навіть деяким чином впливати на майбутню політичну ситуацію в країні.

Всеукраїнська Студентська Республіка іще раз продемонструвала, що студенти нашої академії можуть все. Навіть бути депутатами, хоч і не справжньої, але все-таки країни. Але ж у них іще все попереду. І хто знає, може, через декілька років наші випускники стануть відомими політиками та лідерами у справжній, вже не вигаданій країні.

Оксана ЛИТВИНЕНКО,
студентка групи М-41

тя і говорив: „А сьогодні останньої пари не буде”;

3. у перервах між роздачею фляерів і відміною останніх пар ще й намагався б розкрити у кожному студенті „Індивідуума”.

„Якби я був проректором з навчальної роботи...”

На місце шановного Б.А. Дадашева ніхто навіть подумки не претендує. Студенти повністю задоволені роботою проректора, передають йому щирі вітання і бажають успіхів. Але поїхати у відпустку на Гаваї (задля блага студентів) йому б не завадило...

„Якби я був ректором...”

О! При асоціації з самим великим Є.А.О. навіть натяку на відпустку (на благо студента) не було. Тут всі зійшлися в єдиному рішенні: все чудово, залишимо так, як є. Хоча, можливо, варто запросити на роботу більше таких викладачів, як В. Холод і В. Троян.

„Якби я був міністром освіти...”

Перебуваючи на такому високому, майже недосяжному рівні, студенти точно підняли б собі стипендію (тут розпочався аукціон). Найскромніші були задоволені і 300 грн на місяць, а інші з радістю спустошували бюджет НБУ, щедро перераховуючи по 5000 у.о. кожному студенту академії...

Соціопитування провела і проаналізувала
Юлія САЛІЙ,
студентка групи МЕ-72

ЦІКАВІ ЗУСТРІЧІ

Наталія ГОНЧАРОВА, студентка групи Ф-61

Я+ТИ

Святослав Вакарчук: „Я БУДУ ГОЛОСОМ СОВІСТІ”

27 вересня 2007 року в ректораті Української академії банківської справи НБУ відбулася зустріч лідера групи «Океан Ельзи» Святослава Вакарчука з представниками студентського активу сумських ВНЗ

Усім відомо, що зараз співак почав активно займатися політичною діяльністю у складі політичного блоку «Наша Україна – Народна Самооборона». І на цій зустрічі Святослав Вакарчук був присутній саме як представник цієї політичної сили. Але відомий музикант свідомо відмовився від прямої агітації, і зустріч відбувалася у форматі активного спілкування зі студентами, які задавали безліч питань, найцікавіші та найважливіші з яких ми наведемо нижче.

– Треба обов'язково іти на кожні вибори – це можливість зробити в країні краще, ніж було, – переконаний Святослав.
– Головне на сьогодні – не конкретні дії чи закони, головне – змінити правила гри у Верховній Раді. А на це здатне лише молоде покоління, яке має світлі ідеали.

Лідер «Океану Ельзи» підкреслив: не держава створює людей, а люди – державу. А нинішні студенти – це майбутня влада, і тому нам не можна ховати голову в пісок.

Наведемо найважливіші та найцікавіші питання, адресовані того вечора Святославу Вакарчуку:

– Чи завжди Ви були активним політичним діячем?

– Ні. А пішов у велику політику тому, що терпещ урвався. Я не хочу і не можу терпіти нинішній політичний стан у нашій країні. Міг би – не пішов.

– Ваше ставлення до Болонської системи навчання?

– Позитивне. Але як її у нас вводять...І взагалі, я вважаю, що найкраща система освіти була в СРСР.

– Як Ви вважаєте, якою повинна бути частка державних закладів у системі національної освіти?

– Чим більше буде державних вузів – тим краще. Наша система освіти ще не достатньо

розвинута для існування приватних навчальних закладів європейського рівня.

– Що саме Ви збираєтесь зробити як політичний діяч?

– Моя діяльність буде спрямована у трьох напрямках – освіта, інформаційна політика та зовнішня політика. Мета інформаційної політики – забезпечити безпеку інформаційного простору України. Хотілося б захистити україномовну книжку. Для цього достатньо було б відмінити податки на україномовну літературу хоча б на три роки. Також треба підняти рівень перекладацької діяльності.

– Чи бачите Ви себе у виконавчій владі?

– Поки що ні.

– Якою Ви бачите модель сучасного українського політика?

– Треба, щоб політики Біблію частіше читали, жили по заповідях Божих.

– Що Ви особисто збираєтесь зро-

бити для цього?

– Я буду голосом совісті...

– Які права молоді Ви будете лобювати?

– Я ще не зовсім досвідчений у цьому питанні. Мабуть, право на освіту, питання забезпечення роботою. Те, що молодь попросить. Взагалі я вважаю, що сучасній молоді треба лише показати ціль, спрямувати, і тоді її не зупинити.

– Ходять чутки, що Ви залишили гурт «Океан Ельзи»?

– Хто вам про це сказав?! Я залиша-

юся музикантом і не збираюся залишати свій гурт.

– Як до Вашої політичної діяльності ставляться Ваші колеги?

– З розумінням. Ми не обговорюємо це. Вони розуміють, що це для мене важливо.

– Як Ви сприймаєте твердження, що Європа вимирає, а майбутнє – за Азією?

– Я вважаю, що не треба «відсилати у відставку» «старушку» Європу. Так, населення Європи стало меншим, але ж було дві Світові війни, і демографічний рівень падає. Але Європа все ж таки дуже стабільна система.

– Ваше ставлення до УПА?

– Це питання штучно політизоване. На мою думку, всі люди, незалежно від того, за кого вони воювали, але були солдатами, заслуговують на пам'ять, бо всі вони є жертвами цієї війни.

– Чи не буде заважати Ваша музична діяльність політичній?

– Ні. Це різні речі.

Взагалі, бесіда пройшла у веселій та дружній обстановці. Святослав погодився зі студентами, що такі зустрічі мають стати традицією.

КОЛИ ЗІРКИ ГАСНУТЬ...

Наснилося йому небо... 327-а зірка була його, і він хотів, щоб вона погасла. Навіщо ж? Та зірка – життя! Навіщо згасати життю?

Він був посланим (вигнаним?) з неба на землю. Йому хотілося назад додому – до Раю. То була мрія. Його серце було пошматоване. Тому не зміг любити нікого. Він бачив тільки прозорі речі, все інше просто не мало значення. А вона була поряд...

Він любив заплювати очі, коли вона залишалась біля нього. Він не боявся її відпускати (бо нікого не тримав біля себе?). А вона...

А вона збирала для нього конюшину з чотирма листочками, щоб він загадав бажання: «Бути вдома!». А вона потай надалась квіток бузку із п'ятьма пелюстками з надією, що він залишиться з нею. Він її не знав. Вона була непрозора... Він її не бачив.

А чи знав він, що вона була поряд? Чи він знав, що вона змогла б скласти його серце, наче пазл?..

Вона часто запитувала, а він любив відповідати мовчанням. Вона обожнювала сонце і метеликів.

„Make love, not war!” – говорила вона. Дівчина також мала мрію – знайти Рідкісного Метелика. Це – сенс її життя. Вона померла після тієї знахідки.

І ось вона стала прозорою для нього! Він її побачив. Він зрозумів, що вона – його спасіння на цій землі. Він подарував їй Рідкісного Метелика. Вона померла. Банально. Банально ж?

Багато зірок після того згоріло. І коли кожна падає, він розуміє, що її більше немає. Він полюбив сонце. Він чекає, коли згорить 327-а зірка, щоб бути з нею разом у Раю. Тепер уже назавжди.

Залишилося декілька кроків до неба.
Яна ЛИМАР,
студентка групи Ф-73

УСМІХНИСЬ!

БУВАЄ Ж ТАКЕ....

„Перли” викладачів

«А зараз погляньте на рисунок, який я, на жаль, стер».

«Це буде абсолютно точно дорівнювати приблизно наступному...».

«Постройтеся в верхньому правому куті зала!».

«Ви що, перший раз з Луни впали?».

... Не дозволимо собі залишити без уваги викладачів академії...

«Ви, НАВЕРНОЕ, не помітите, когда 30 лет назад...»

«Кто у нас сегодня нет?»

«Все це називається одним словом: «ремонт стада».

«Намалюйте квадрат лобої форми».

Думки студентів

1-й курс

«Ой-ой-ой, виженуть!!!»

2-й курс

«А може ж, не виженуть?»

3-й курс

«Мабуть, не виженуть».

4-й курс

«Не-а, точно не виженуть...»

5-й курс

«Ну, хай тільки спробують!..»

І ще дещо...

● Нацбанком випущена ювілейна монета номіналом «Одна мінімальна заробітна плата»

● У дитинстві мама заборонила мені розмовляти з невідомими. Тому рівняння доводилося розв'язувати мовчки...

● Немає правил без винятків. Правило без винятків – винятки із правила.

● Якщо студент не хоче вчитися – значить, погано працює військомат.

● У мене на рахунок в банку лежить таки нічогеенька сума. Це, звичайно, добре, але є один мінус...перед першою цифрою...

«Корінь»

У студентській ідальні:

– Мені три друзів.

– А корінь з мінус семи не хочеш?!

«Відмічати не будете?»

Студенти запитують викладача:

– Можна нам на наступну вашу пару не приходити?

– Так.

– А ви відмічати не будете?

– Ні, я взагалі не п'ю!

Підготували
Тетяна Терещенко,
Наталія Гончарова,
студентки групи Ф-61

ТВОЯ ПОЗИЦІЯ

КОРУПЦІЯ – МОНСТР, ЯКОГО ГОДУЄМО МИ

МОЖЕ, ПОСАДИМО ЙОГО НА ГОЛОДНИЙ ПАЙОК?

Свого часу мені довелося спілкуватися із старшокласниками Краснопілля школи Сумщини. Ми з ними говорили про корупцію. Слово ніби й «на слуху», а водночас – поясни, що це? Коли ж мова зайшла про майбутній вступ до вишів та те, як оцінює кожен можливість такого вступу, ситуація прояснилася. Адже поняття «корупціонер», як ми з'ясували, включає у себе й поняття «хабарник». Саме узагальненому хабарнику тоді запропонували ми написати листа юним краснопіллям. І ось – із архіву – кілька цитат із тих творів.

«Наші попередники, майже всі, розповідали нам, що давали хабарі, аби вступити до того чи іншого вузу. Сьогодні без цього не обійтись. І це дуже прикро. Зрозумійте, є багато учнів, набагато розумніших за тих, хто навчається за хабар. А значить, з них і спеціалісти були б кращі. Але вони не можуть заплатити грошей. От чому Україна у нас така не розвинена...»

«Ви знищуєте віру людей. Ви закриваєте шлях подальшого існування народу».

«Якщо людина бере хабарі, вона не має права займати те місце у суспільстві, яке займає. Бо саме через таких людей руйнується наше суспільство, наша країна, наше життя. Адже як можна жити щасливо і цікаво, коли в державі панують неправда, здириництво, хабарництво? Тому багато людей і тікають з України. Вони просто розуміють, що боротися марно, адже всі хабарники – представники влади... Я думаю, що коли ви взяли хабар, ви вже злочинець...»

Сьогодні ті старшокласники вже навчаються на останніх курсах, звісно, якщо вступили

до вишів. Чи так само вони не сприймають корупцію? Чи змирилися із цим явищем як із неминучістю нашого життя? Чи навчилися використовувати його, вирішуючи свої проблеми?

Мова не йде про ваш конкретний навчальний заклад – немає правових підстав говорити так саме про нього. Мова про явище, що існує в державі загалом і в українській освіті зокрема.

Нині в усій Україні діє програма «Сприяння активній участі громадян у протидії корупції в Україні «Гідна Україна». Всеукраїнське опитування про стан корупції в нашій державі, ініційоване названим проектом, засвідчило: у Сумській області лише 17 відсотків громадян готові протистояти корупції. В інших областях таких людей на порядок більше. На Сумщині хабарі на вимогу дають практично стільки ж людей, скільки дає їх добровільно. У деяких інших областях співвідношення складає два до одного. І ще – у нашій області, на відміну від деяких інших, молодь у переважній більшості не виявила готовності боротися з цим лихом.

Між тим, корупція стосується всіх і кожного, навіть якщо ми не помічаємо чи не знаємо цього. Начальник, який оформляє тендер на користь фірми, де директором числиться його дружина. Міліціонер, який закриває очі на порушення, якщо у права водія вчасно вкладена купюра. Роботодавець, який бере на роботу хай і некваліфікованого племінника свого кума, а не людину зі знаннями та досвідом, але – «без блату». Суддя, який закриває очі на очевидне і приймає рішення на користь

Алла ФЕДОРІНА,
голова Сумського
обласного прес-клубу

ДУХОВНІСТЬ

Наталія ДАНИЛЕНКО

СПОРТ

ДІАЛОГИ З БУРЛЮКОМ

Як і передбачалося, з 18 до 20 жовтня на Сумщині проходив III етап святкування 125-річчя з дня народження нашого видатного земляка – художника, поета, критика, видавця, основоположника футуризму Давида Давидовича Бурлюка. До численних літературно-мистецьких заходів активно залучилися творчі осередки області (художники, письменники, журналісти), а також педагоги, школярі, бібліотечні працівники, представники обласної та міської влади, громадськість. Робота була виконана колосальна. І все ж левову частку всієї праці як в організації, так і в проведенні всіх заходів, взяли на себе співробітники академії – проректор А.Г. Ярова і керівник мистецької галереї „Академічна“, мистецтвознавець С.І. Побожій. Заходи виявилися напрочуд неформальними, живими. Це, мабуть, тому, що проводилися вони не заради звичної „галочки“, а за велінням душі.

Як ми вже повідомляли, влітку на малій батьківщині Д. Бурлюка – колишньому хуторі Семиротівка, що на Лебединщині, відбувся Міжнародний пленер. Плідно потрудилися тоді українські та російські художники, написавши у мальовничих місцях понад 200 робіт. 33 кращих твори автори подарували Лебедину. Це був I етап святкування ювілею.

На початку вересня II етап творчих заходів було проведено в галереї „Академічна“. У вернісажі лебединських картин взяли участь їх автори та організатори пленеру. Свято відбулося в теплій, майже сімейній атмосфері.

Через кілька тижнів у рамках святкування ювілею в мальовничому Студентському сквері академії пройшли футуристичні читання. У цьому літературному заході взяли участь юні поети з академії, студенти Оксана Литвиненко, Олена Балашова, Тетяна Гриндак, Аліна Курсова. Літературне об'єднання „Творче збіговисько „Паркан“, що діє при мистецькому центрі „Собор“, представляли Ярослав

Скалсінс та Софія Сітало. Активну участь у вечорі взяв також молодий журналіст із газети „Панорама“, поет Артем Антонюк. Молоді митці читали свої вірші та дискутували про розвиток сучасної поезії.

...І ось на вулиці – золотий жовтень. III етап Бурлюкіади.

Розпочалися урочистості із знакової події – відкриття пам'ятної дошки Давида Бурлюка на фасаді Олександрівської гімназії, в якій колись навчався майбутній митець. До цієї події готувалися ретельно. Гімназисти разом зі своїми вчителями підготували літературно-мистецьке свято, присвячене видатному земляку. Було багато гостей, які прибули до цих старовинних стін, щоб вшанувати пам'ять ювіляра. Серед запрошених – і онука бюджетлянина (футуриста) Мері Клер Бурлюк-Холт разом зі своїм чоловіком, яка приїхала з Америки, внучата племінниця Д. Бурлюка з Чехії Я. Коталікова, мистецтвознавиці і дослідники творчості Д. Бурлюка з України та Росії, представники влади, творча елі-

та Сум, молодь, освітня.

Меморіальна дошка вражає оригінальністю і творчим втіленням образу загадкового Бурлюка. Автор роботи – відомий скульптор Олег Прокопчук. Здається, йому вдалося „схопити“ революційну, епатажну сутність футуриста.

У кімнаті музики гімназії відбулася презентація виставки фотографій лэнд-арту „Семиротівка: дзвони пам'яті“ сумського художника Ігоря Швачунова.

Змістовні ювілейні заходи відбулися в ці дні в гімназії, в краєзнавчому та художньому музеях, в обласній науковій бібліотеці. Та чи не найцікавіше з Бурлюкіади на гостей чекало все-таки в нашій галереї „Академічна“, де відбувся вечір „Діалоги з Бурлюком“. І знову представницька публіка – художники, літератори, мистецтвознавці і, звичайно, пані Мері з чоловіком зацікавлено слухали розповіді про видатного митця. Цього разу – про його розгалужений рід. Глядачам була представлена виставка архівних документів „Рід Бурлюків-уродженців с. Рябушки Лебединського району Сумської області“. Всю простору галерею зайняли документи та фотознімки близьких і далеких родичів видатного футуриста, яких доля розкидала по всіх світах.

Жвавий інтерес викликала презентація книги В. Цибки та О. Дубинської „Український батько російського футуризму, або Родовід Давида Давидовича Бурлюка“, над якою автори працювали протягом п'яти років. А ще вони продемонстрували 12-метровий сувій – своєрідне генеалогічне дерево Бурлюків. Лише 6 гілок могутнього роду нараховує 492 особи. Буквально по крупинках збирали дослідники ці відомості.

Керівник галереї „Академічна“ Сергій Побожій презентував відразу два свої видання. „Бубновий валет і Сумщина“ присвячене зв'язкам великих художників із нашим краєм. Це дослідження, безумовно, викличе інтерес у мистецтвознавців, науковців, краєзнавців. Буклет „Міжнародний пленер“ – розповідь про підготовку і проведення мистецької акції на батьківщині Д. Бурлюка. Відрадно, що це симпатичне, гарно ілюстроване видання підготовлене і віддруковане у видавництві академії. Дизайн розробив провідний фахівець Юрій Хижняк.

Із Сумщини в далеку Америку пані Мері повезе багато подарунків, а ще більше – приємних вражень про те, як цінують талант і вшановують пам'ять великого Бурлюка.

БУТИ ЗДОРОВИМ – СТИЛЬНО!

Легка атлетика

6 жовтня 2007 р. відбулися відкриті обласні змагання з легкої атлетики пам'яті заслуженого тренера України та СРСР В.І. Полякова. Студентка академії Махотіна Тетяна (гр. ОА-63) виборола друге місце на дистанції 2000 м з результатом 7 хв. 22 сек.

Гандбол

12-14 жовтня 2007 р. відбувся відкритий Кубок Сумського державного педагогічного університету з гандболу, в якому взяли участь збірні команди Шостки, Конотопа, команда Сумського державного університету і команда господарів турніру – Сумського державного педагогічного університету. Вдало на цих змаганнях виступила жіноча збірна команда академії з гандболу, до якої увійшли Карпюк Оксана (гр. М-42), Кулик Юлія (гр. БС-72), Мисенко Яна (гр. Ф-52), Маленько Олена (гр. П-72), Просол Світлана (гр. Ф-73), Родіонова Наталя (гр. М-42), Титченко Олена (гр. М-42), Петренко Юлія (гр. Ф-52), Калінько Карина (гр. М-21). Наші студентки в запеклій боротьбі вибороли друге місце, поступившись лише господарям змагань.

Шашки

17 жовтня 2007 р. збірна команда академії, до складу якої увійшли Мартинов Антон (гр. Ф-52), Храпач Артур (гр. Ф-52), Нечай Павло (гр. П-52), Обельчак Руслан (гр. БС-71), виборола друге командне місце у міській спартакіаді з шашок серед команд вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації.

Футзал

24 вересня 2007 р. в легкоатлетичному манежі розпочалася академіада з футзалу «Золота осінь-2007». У змаганнях взяли участь 28 команд. Фінал академіади відбувся 16 жовтня, за підсумками якого золоті нагородили і Кубок академіади з футзалу виборола команда «Лідер» (гр. М-51;52), друге місце зайняла команда «Челсі» (гр. М-41;42), бронзовим призером змагань стала команда «Стелла-1» (гр. ОА-41;42;43). Кращим бомбардиром академіади був визнаний Северин Андрій (команда «Лідер», гр. М-51;52), який забив 12 голів.

Шахи

17 жовтня 2007 р. в легкоатлетичному манежі відбулася академіада з шахів. Переможцем у загальному заліку став Обельчак Руслан (гр. БС-71), друге місце зайняла студентка групи ОА-72 Луганська Ольга, третє місце виборов Москаленко Богдан (гр. БС-73).

Олександр ПЕТРЕНКО,
старший лаборант
кафедри фізичного виховання

НОВІ ІМЕНА

ДИВОВИЖНЕ ШОУ ПЕРШОКУРСНИКІВ

Вже не перший рік про себе заявляють першокурсники академії, вражаючи своїми талантами. Так і цього року 10 жовтня відбувся конкурс «Нові імена», в якому взяли участь студенти, котрі щойно вступили на 1-й курс. Вони представили різноманітні номери: танцювали, співали, показували гумористичні сценки і навіть грали на музичних інструментах. Це було дивовижне шоу. Всього взяли участь 15 груп. Кожна група повинна була представити не менше 3-х номерів. У журі були декан факультету банківських технологій Т.І. Гончарук, заступник декана юридичного факультету А.Л. Чернявський, начальник відділу з організації виховної та позанавчальної роботи О.П. Купрійчук, художній керівник студентського клубу творчої молоді академії С.Б. Тарасенко та керівник хореографічного гуртка академії Л.Г. Крамівська.

Протягом кількох годин студенти демонстрували свої таланти. Шквал емоцій викликала пісня «ЛМЛ» у виконанні студентки юридичного факультету Наталії Опанасенко (П-71). Зал аплодував їй стоячи. Вона заповнила серця слухачів своїм артистизмом та чарівним голосом. Хіп-хоп студентки Світлани Молибог (Ф-72) подарували декілька хвилин драйву гостям, які прийшли на концерт. Пісні студенток групи БС-72 «Останусь» Ольги Гусевої і «Намалюю тобі сонце» Світлани Ніколаєнко викликали в аудиторії хвилю ліризму та романтики. Дівчата дуже артистично поводитись на сцені, намагались широко донести пісню до слухачів.

Нас не залишили без дози сміху економісти. Група МЕ-71 веселила дитячою пісенькою «В траве сидел кузнечик...», яку вона заспівала під рок-музику «RAMMSTEIN». А також викликала шквал сміху казка про колобка у версії групи ЕК-72. Довго аплодували глядачі після експресивного танцю „Шторм“ у виконанні Софії Абрамової (ОА-71), жартівливого українського танцю зі складними акробатичними елементами, представленого студентом групи ОА-72 Дмитром Аніщенко, гімну юристів-першокурсників (П-71), хореографічної композиції Аліи Невідомої (БС-71) та ін. Ми побачили ще багато веселих, феєричних виступів. На жаль, не маю змоги написати про всі. Кожна з груп намагалася якомога краще представити себе, щоб отримати максимальну кількість балів. Тому відбувалася дружельюбна, але все ж боротьба. Зал підтримував учасників вигуками та дарував оплески за чудове виконання номеру. Найталановитіших студентів пообіцяли нагородити грамотами.

Думаю, не помилюся, якщо скажу, що концерт приніс масу задоволення всім, хто на нього прийшов. Ми пишаємося тим, що студентська родина з кожним роком поповнюється талановитою молоддю, яка, сподіваємось, буде відстоювати честь академії у змаганнях між вузами.

Марина ПЕТРАШ,
студентка групи МЕ-72

Р. С. Коли стаття вже була підготовлена до друку, визначились переможці конкурсу „Нові імена-2007“. Серед груп I місце посіла П-71, II місце розділили ОА-71 та МЕ-71, на III місці – ОА-72.

У номінації „Вокал“ I місце – Світлана Ніколаєнко (БС-72) і Ольга Гусева (БС-72), II місце – Вікторія Паливода (Ф-73), III місце – Олена Перевошикова (П-73).

У номінації „Хореографія“ I місце – Дмитро Аніщенко (ОА-72) та Анастасія Южно (П-72), II місце – Світлана Молибог (Ф-72), III місце – танцювальний колектив групи МЕ-71.

У номінації „Художнє читання“ I місце – Ольга Гусева (БС-72), II місце – Ольга Коновалова (ОА-72), III місце – Марина Статва (МЕ-71).

У номінації „Театральний конкурс“ I місце – колектив групи Ф-73 (уривок з фільму „А зори тут тихі...“), II місце – Мирослава Журавель, Віталій Куберка (ОА-73), III місце – Наталя Кисельова, Максим Паляниця (П-71).

У номінації „Оригінальний жанр“ I місце – „Аукціон“ (ОА-73),

У номінації „Інструментальний жанр“ I місце – Софія Абрамова (ОА-71), II місце – Юлія Шевченко (П-72), III місце – Ірина Коноз (П-73).

У номінації „Конкурс ведучих“ I місце – Людмила Сірик, Ігор Субота (П-73); II місце – Аліна Бухтіарова, Михайло Олексенко (Ф-72); III місце – Марина Тимченко (П-71).

Фото Володимира Ситниченка